

[Pelle Voigt]

sidste år, vil den nødvendige byfornyelsesproces komme til at strække sig over næsten 100 år, hvilket er indlysende uacceptabelt og burde være uacceptabelt for alle partier i Folketinget.

Rapporten »Plads nok« dokumenterer, at der samfundsøkonomisk er plads nok til at øge den almennyttige kvote til mindst 12.000 boligenheder pr. år og det samlede boligbyggeri til i alt 27.000 boliger pr. år samt at øge byfornyelsesaktiviteten i løbet af en kort periode med et beløb svarende til 3,5 mia. 1986-kroner imod 1,2 mia. kr. i dag, og det kan ske samtidig med, at der bringes balance i samfundsøkonomien.

SF er enig i rapportens konklusion, at boligforsyningsopgaven og byggepolitikken er så væsentlige dele af samfundslivet og samfundsøkonomien, at det burde være muligt at skaffe et politisk flertal, som er villigt til at sikre en stabil byggepolitik i en længere periode. SF bakker derfor op bag rapportens synspunkter, selv om vi naturligvis har spørgsmål og diskussioner at rejse i forbindelse med rapporten.

Derfor er det glædeligt, at boligministeren tilsyneladende i sit indlæg lægger sig tæt op ad hovedsynspunkterne i rapporten. Men det er, synes jeg, betænkeligt og trist at høre, at rapporten og dens anbefalinger ikke giver anledning til nye overvejelser, at vi øjensynlig uanset dette vægtige dokumentationsmateriale, der er lagt på bordet, ikke er i den situation, at den nuværende regering synes, at der er grund til i højere grad at følge de anbefalinger, som ligger i rapporten.

Som jeg forstod boligministeren, var synspunktet det, at det er vi sådan set allerede i gang med, det er det, der sker. Jeg kan se, at boligministeren nikker, og hvis boligministeren havde ret i det, så var det jo blot et spørgsmål om nogle ubetydelige uoverensstemmelser om, hvorledes man forvalter det program, som er lagt frem i rapporten. Men vi synes nok, at der er grund til at sætte nogle kraftige spørgsmålstejn ved, om det forholder sig på den måde.

Boligministeren har efterhånden nedsat et væld af udvalg, som er i færd med at arbejde stort set alle livets spørgsmål, og det er vældig godt, men det betyder, at løsningen på de problemer, som længe har trængt til løsning, skubbes ud i en lidt fjernere fremtid.

Jeg vil gerne konkret stille boligministeren nogle spørgsmål for at få belyst forholdet imellem boligministerens tilsyneladende tilslutning til konklusionerne i rapporten og regeringens reelle politik.

For det første vil jeg gerne spørge boligministeren, hvor stor den reelle forskel er mellem den aktivitet, hvidbogsorganisationerne foreslår, og den aktivitet, der rent faktisk vil fremkomme på længere sigt efter regeringens planer, hvis man lægger den virkelige økonomiske vækst, som kan forventes, til grund og ikke de ret urealistiske, drømmeagtige betragtninger over den økonomiske vækst, som budgetredegørelsen bygger på.

Et andet spørgsmål er, hvilke ekstra foranstaltninger ministeren agter at foretage i anledning af det pres, som flygtningetilgangen har udløst især på det almennyttige byggeri, og ikke mindst hvornår vi kan vente et udspil fra ministeren, sådan som det for et godt stykke tid siden blev krævet af et flertal i Folketingets boligudvalg, der inddrager den private udlejningsmasse i løsningen på disse problemer og ikke eksporterer det samlede problem over i den almennyttige sektor.

Desuden kunne jeg godt her i første omgang tænke mig at spørge ministeren, hvordan man betragter det problem, der ligger i, at store dele af det eksisterende udlejningsbyggeri er ved at forsvinde, og hvordan man forestiller sig det erstattet.

Det er sådan, at dele af udlejningsbyggeriet går tabt år for år, og vi ved, at der allerede nu står 60.000 ejerlejligheder, som hidtil har fungeret som lejeboliger, men som i løbet af en kort årrække vil blive taget ud af den samlede lejemasse. Giver det ikke ministeren anledning til nogle overvejelser omkring byggeaktiviteten?

Endelig vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke opfatter det som et problem, at der faktisk hvert år sker en betragtelig nedskæring af den officielt fastsatte almennyttige kvote, fordi vi finansierer en række nødvendige udbedringer af byggeskader over den kvote, der burde være brugt til nye boligenheder.

Jeg vil gerne konkret spørge ministeren, hvor han synes grænserne går, før man er nødt til at tilføre yderligere midler for at leve op til den grundlæggende idé om 9.000 boligenheder. Finder ministeren det f.eks. rimeligt, vil jeg spørge helt konkret, at man bare i